

Els nostres llauradors ens necessiten. Vila-real, la província de Castelló, el País Valencià, no seríem el que som hui sense el treball de la terra; el dels nostres avantpassats però també l'actual. El sector agrícola està patint gravíssimes dificultats. No és una situació nova: són ja massa anys de crisi de preus, competència desmesurada d'altres mercats, abandonament de terres, encariment de la producció... Enguany, a tot açò, s'han vingut a sumar els efectes devastadors de l'acord d'associació econòmica de la Unió Europea amb Sud-Àfrica i altres països del continent africà. Un acord d'eliminació d'aranzels a la importació de taronja que ha tingut com a conseqüència la caiguda generalitzada i en picat dels preus de la taronja castellonenca. I, amb ells, l'agreujament de la situació econòmica de milers de famílies.

La situació és greu i requereix actuacions urgents. I així ens ho ha plantejat la Plataforma per la Dignitat del Llaureador en la reunió del Consell Agrari que hem mantingut aquesta mateixa setmana a Vila-real. Reunió que vaig presidir i en la que vam prendre part, com no podria ser d'altra manera, del costat dels nostres llauradors. Amb ells, amb la Plataforma -formada per ajuntaments, sindicats agrícoles i entitats professionals del sector- ens manifestarem dimarts que ve, a les 19.00 hores, a la porta de l'Ajuntament, per exigir la modificació de l'acord europeu amb Sud-Àfrica i la protecció del futur del sector agrícola, que és tant com dir del nostre futur i identitat col·lectiva. Vull fer des d'estes línies una crida a tots els vila-realencs i vila-realencques a sumar-nos a aquesta reivindicació, que ens afecta a tots i a totes. Les cooperatives, els regants, els collidors, les dones del magatzem, els transportistes, exportadors... però també les famílies que segueixen conreant humilment el seu tros de terra, heretat dels avantpassats; els restauradors que volen oferir el millor producte, que és el nostre; els enamorats del verd i taronja dels nostres camps, de la qualitat dels nostres cítrics; en definitiva, del que hem sigut, som i volem seguir sent.

Els deia al principi que els nostres llauradors ens necessiten. A tots. Malauradament, no tots ho han entès així. Perquè, després d'un Consell Agrari en què es va fer palesa aquesta situació, en el qual es van acordar les accions en defensa del sector agrari local i es van donar compte de les actuacions realitzades i futures per a la millora de la xarxa de camins del terme, veiem de nou que el Partit Popular de Vila-real no ha entès res. O, el que és pitjor, que ho entén i li és igual, perquè la seua única obsessió és governar a costa del que siga per a tancar les seues pròpies vergonyes i desfetes. Fins i tot, si és a costa de menysprear el Consell Agrari local, en el qual no es van molestar en obrir la boca, per a després tergiversar el que allí es va parlar i acordar, demostrant que no van per a treballar pels nostres llauradors sinó per a fer política, de la de més baix nivell. Quina llàstima.